

Любовъ къмъ майката.

е далечъ отъ столицата, въ единъ малтъкъ градецъ, живѣехъ родителитѣ на Цвѣтка. Той бѣше едничкото дѣте на родителитѣ си, които бѣхъ твърдѣ бѣдни. Цвѣтковия баща се залови на работа въ столицата, гдѣто прѣсели и Цвѣтка и майка му. Нъ не се минъ много, бащата умрѣ и остави жена си вдовица и сираче дванадесетъ годишния Цвѣтка. Майката, която постоянно болѣдуваше, отъ какъ бѣ умрѣлъ мжжъ ѝ, трѣбваше сега да храни и себе и малкото си сираче, ала болѣстѣта не ѝ позволяваше. Останъ всичко на Цвѣтка: да храни и себе и болната си майка. Той не бѣше кадърень за нѣкоя тежка работа, затова се залови да продава вѣстници, отъ печалбата на които едвамъ се прѣхранвахъ съ майка си.

Една вечеръ Цвѣтко прочете въ вѣстника, който продаваше, че търсѣли въ театра едно момче, което да знае да чете и да бжде честно. Цвѣтко бѣше такъво момче и му се дощѣ да отиде тамъ. Той не знаеше въ коя улица се намира театра, нъ рѣши да го намѣри и тръгнъ да го търси.

— Господине, моляъ Ви се! кажете ми въ коя улица е театра? — попита Цвѣтко човѣка, който бързо минаваше край него.

— Какво ще правишъ въ театра? — запита го човѣка.

— Ахъ господине, моляъ Ви се! кажете ми за Бога, азъ съмъ нещастно момче, храня майка,